

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАКАЗ

м. Київ

12 12 20 18 р.

№ 1383

Про затвердження стандарту
вищої освіти за спеціальністю
229 «Громадське здоров'я»
для другого (магістерського)
рівня вищої освіти

Відповідно до частини шостої статті 10, підпункту 16 частини першої статті 13 Закону України «Про вищу освіту», з урахуванням Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 01.06.2016 р. № 600 (в редакції наказу Міністерства освіти і науки України від 21.12.2017 р. № 1648), та рішення Колегії Міністерства освіти і науки України від 24.04.2018 р., протокол № 4/3-4,

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити стандарт вищої освіти за спеціальністю 229 «Громадське здоров'я» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» для другого (магістерського) рівня вищої освіти, що додається.

2. Установити, що стандарт вищої освіти, затверджений пунктом 1 цього наказу, вводиться в дію з 2018/2019 навчального року.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Рашкевича Ю. М.

Міністр

Л. М. Гриневич

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства освіти
і науки України

12.12.2018 р. № 1383

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ Другий (магістерський) рівень

СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ Магістр

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 22 – Охорона здоров'я

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 229 – Громадське здоров'я

Видання офіційне

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**Київ
2018**

I Преамбула

Стандарт вищої освіти: другий (магістерський) рівень, галузь знань 22 – Охорона здоров'я, спеціальність: 229 – Громадське здоров'я

Затверджено і введено в дію наказом Міністерства освіти і науки України від 12.12.2018 р. № 1383.

Стандарт розроблений членами підкомісії зі спеціальності 229 «Громадське здоров'я» Науково-методичної комісії № 12 з охорони здоров'я та соціального забезпечення Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України:

Рябінчук Михайло Валентинович голова підкомісії	начальник відділу координації освітніх програм Центру громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України
Децик Орина Зенонівна секретар підкомісії	доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри соціальної медицини, організації охорони здоров'я і медичного правознавства Івано-Франківського національного медичного університету
Сміянов Владислав Анатолійович заступник голови підкомісії	доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри громадського здоров'я Сумського державного університету
Гозак Світлана Вікторівна	доктор медичних наук, старший науковий співробітник, завідувач лабораторії соціальних детермінант здоров'я дітей Інституту громадського здоров'я імені О. М. Марзєєва Національної академії медичних наук України
Завгородній Ігор Володимирович	доктор медичних наук, професор, керівник Навчально-наукового інституту якості освіти Харківського національного медичного університету
Юрочко Тетяна Петрівна	кандидат наук з державного управління, доцент, завідувач кафедри школи охорони здоров'я Національного університету «Києво-Могилянська академія»
Яворовський Олександр Петрович	доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри гігієни праці і професійних хвороб Національного медичного університету імені О. О. Богомольця

Члени робочої групи МОЗ України з розробки стандарту вищої освіти для спеціальності «Громадське здоров'я»

Півень Наталія Василівна	начальник Управління громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України
--------------------------	--

Кузін Ігор Володимирович	заступник Генерального директора Центру громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України з координації програмних заходів та стратегічного розвитку
Миронюк Іван Святославович	доктор медичних наук, доцент, декан факультету здоров'я та фізичного виховання Ужгородського національного університету
Гульчій Олеся Петрівна	доктор медичних наук, професор, проректор з міжнародних зв'язків та науково-педагогічної роботи з іноземними громадянами Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика
Мруга Марина Рашидівна	кандидат педагогічних наук, доцент, заступник директора Центру тестування при МОЗ України з науково-методичної та міжнародної діяльності, член Науково-медичної ради МОН України

Стандарт затверджено на засіданні підкомісії зі спеціальності 229 «Громадське здоров'я» Науково-методичної комісії № 12 з охорони здоров'я та соціального забезпечення Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України (протокол № 2 від 13.02.2018 р.).

Стандарт розглянуто на засіданні сектору вищої освіти Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України (протокол № 21 від 19.04.2018).

Фахову експертизу проводили:

Голованова Ірина Анатоліївна	доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я з біостатистикою Української Медичної Стоматологічної Академії
Любинець Олег Володимирович	доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри організації і управління охороною здоров'я факультету післядипломної освіти Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького
Слабкий Геннадій Олексійович	доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри громадського здоров'я медичного факультету Ужгородського національного університету

Методичну експертизу проводили:

Калашнікова Світлана Андріївна	доктор педагогічних наук, професор, директор Інституту вищої освіти НАПН України; Національний експерт з реформування вищої освіти Програми ЄС Еразмус+
Луговий Володимир Іларіонович	доктор педагогічних наук, професор, дійсний член, перший віце-президент НАПН України; Національний експерт з реформування вищої освіти Програми ЄС Еразмус+
Таланова	доктор педагогічних наук, доцент, с.н.с., головний науковий

Жаннета Василівна співробітник Інституту вищої освіти НАПН України, менеджер з аналітичної роботи Національного Еразмус+ офісу в Україні

Стандарт розглянуто Міністерством охорони здоров'я України та Федерацією роботодавців України.

Стандарт затверджено на засіданні підкомісії зі спеціальності 229 «Громадське здоров'я» Науково-методичної комісії № 12 з охорони здоров'я та соціального забезпечення Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України (протокол № 3 від 09.10.2018 р.).

II Загальна характеристика

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський) рівень
Ступінь вищої освіти	Магістр
Галузь знань	22 – Охорона здоров'я
Спеціальність	229 – Громадське здоров'я
Обмеження щодо форм навчання	Без обмежень
Освітня кваліфікація	Магістр громадського здоров'я за спеціалізацією (зазначити назву спеціалізації, за наявності)
Кваліфікація в дипломі	Ступінь вищої освіти – Магістр Спеціальність – 229 Громадське здоров'я Спеціалізація – (зазначити назву спеціалізації за наявності) Освітня програма – (зазначити назву освітньої програми)
Опис предметної області	<p>Об'єкти вивчення: здоров'я населення, детермінанти, що на нього впливають; організаційна, управлінська, експертна, контрольна-аналітична, проектна, науково-дослідна діяльність у сфері громадського здоров'я та промоції здоров'я.</p> <p>Цілі навчання: підготовка фахівців, здатних розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі громадського здоров'я або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.</p> <p>Теоретичний зміст предметної області: концепції, закономірності, принципи, поняття, які спрямовані на оцінку стану здоров'я, захист та промоцію здоров'я, моніторинг загроз для громадського здоров'я, профілактику захворювань, збереження та зміцнення здоров'я та соціального благополуччя населення в цілому.</p> <p>Методи, методики та технології: епідеміологічний, демографічний, статистичний, соціологічний, медико-статистичний, медико-географічний, соціально-психологічний, експертних оцінок, структурно-логічного аналізу, економічного аналізу, моделювання, методи кількісних і якісних досліджень.</p> <p>Інструменти та обладнання: сучасні інформаційно-технічні засоби навчання; програмні продукти, що</p>

	застосовуються у сфері громадського здоров'я.
Академічні права випускників	Продовження освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти. Набуття додаткових кваліфікацій в системі післядипломної освіти.

III Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти

Для магістра спеціальності 229 «Громадське здоров'я» на базі першого (бакалаврського) рівня обсяг освітньо-наукової та освітньо-професійної програм становить 120 кредитів ЄКТС. Мінімум 50 % обсягу освітньої програми має бути спрямовано на здобуття загальних та спеціальних (фахових) компетентностей, що визначені цим Стандартом.

IV Перелік компетентностей випускника

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі громадського здоров'я або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог
Загальні компетентності	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. 3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово. 4. Здатність спілкуватися іноземною мовою. 5. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій. 6. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні. 7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями. 8. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності). 9. Здатність працювати в міжнародному контексті. 10. Здатність приймати обґрунтовані рішення. 11. Здатність розробляти та управляти проектами. 12. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо. 13. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів). 14. Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність оцінювати, інтерпретувати, порівнювати та прогнозувати основні показники громадського здоров'я. 2. Здатність визначати пріоритети і проводити оцінку потреб сфери громадського здоров'я у конкретній ситуації. 3. Здатність розробляти варіанти стратегій, політик та

	<p>визначати окремі інтервенції, спрямовані на збереження та зміцнення здоров'я населення, та оцінювати їх ефективність.</p> <p>4. Здатність аналізувати вплив різних детермінант на здоров'я населення та обґрунтовувати відповідні заходи з їх попередження.</p> <p>5. Здатність оцінювати ризики та обґрунтовувати доцільні дії у відповідь на надзвичайні ситуації в сфері громадського здоров'я.</p> <p>6. Здатність аналізувати стратегії, політики та інтервенції в сфері громадського здоров'я та пропонувати заходи щодо підвищення ефективності використання наявних коштів.</p> <p>7. Здатність створювати команду для діяльності у сфері громадського здоров'я і забезпечувати її ефективну роботу.</p> <p>8. Здатність розробляти проекти надання послуг громадського здоров'я та профілактики (первинної, вторинної та третинної) захворювань, промоції здоров'я, та забезпечувати їх реалізацію.</p> <p>9. Здатність розробляти заходи з адвокації, комунікації та соціальної мобілізації у сфері громадського здоров'я.</p> <p>10. Здатність використовувати етичні принципи та норми права при плануванні досліджень, збиранні інформації та її використанні.</p> <p>11. Здатність застосовувати різні методики, стратегії та моделі викладання громадського здоров'я.</p> <p>12. Здатність застосовувати наукові підходи щодо планування дизайну досліджень, збору даних, розповсюдження та використання результатів наукових досліджень у сфері громадського здоров'я.</p> <p>Додатково для освітньо-наукових програм:</p> <p>13. Здатність здійснювати, презентувати, організовувати наукові дослідження та обирати для цього відповідні дизайни досліджень.</p> <p>14. Здатність ефективно й компетентно брати участь у різних формах наукової комунікації (конференції, круглі столи, дискусії, наукові публікації) в галузі громадського здоров'я.</p>
--	--

V Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання

1. Оцінювати основні демографічні та епідеміологічні показники, значення і тенденції зміни основних детермінант, що чинять вплив на здоров'я у розрізі різних груп населення в Україні, Європейському регіоні та світі, застосовувати основні поняття та концепції епідеміології та статистики при плануванні, проведенні та інтерпретації результатів досліджень.
2. Визначати пріоритети та оцінювати потреби сфери громадського здоров'я,

пропонувати науково обґрунтовані заходи та розробляти відповідні висновки та стратегії, які спрямовані на покращення галузі охорони здоров'я.

3. Організовувати заходи з нагляду за станом здоров'я населення з використанням міжсекторального підходу.

4. Формулювати висновки, розробляти прогнози та проводити аналіз впливу детермінант на здоров'я населення (соціальні, економічні, індивідуальні, навколишнього середовища), визначати потреби різних груп населення щодо здоров'я, базуючись на інформації отриманій із систем епідеміологічного нагляду.

5. Визначати та застосовувати доцільні заходи і методи попередження і контролю фізичних, хімічних, біологічних, радіаційних та ядерних загроз для здоров'я і безпеки населення.

6. Оцінювати ризики та планувати відповідні дії у випадках надзвичайних ситуацій в сфері громадського здоров'я.

7. Ідентифікувати, аналізувати ризики, пов'язані з впливом на здоров'я населення детермінант навколишнього середовища (фізичних, радіаційних, хімічних, біологічних та виробничих) та організовувати відповідні заходи, спрямовані на захист здоров'я населення.

8. Оцінювати вплив соціальних детермінант та основних індивідуальних детермінант здоров'я, розробляти відповідні заходи з метою збереження та зміцнення здоров'я населення.

9. Розробляти заходи з профілактики (первинної, вторинної та третинної) захворювань та сприяти їх реалізації на практиці.

10. Розробляти та впроваджувати стратегії, політики та окремі заходи у сфері промоції здоров'я, здійснювати ефективну комунікацію у сфері громадського здоров'я з використанням різних каналів та технік комунікації.

11. Розробляти та впроваджувати системи моніторингу і оцінки ефективності інтервенцій, профілактичних та діагностичних або скринінгових програм та політик в громадському здоров'ї.

12. Здійснювати аналіз ефективності розроблених процедур, інтервенцій, стратегій та політик в сфері громадського здоров'я.

13. Розробляти та впроваджувати, засновані на доказах стратегії, політики та інтервенції громадського здоров'я із залученням зацікавлених сторін на основі міжсекторального підходу.

14. Розширювати розуміння засад сфери громадського здоров'я у закладах освіти різного рівня та реалізовувати заходи спрямовані на розвиток кадрового потенціалу.

15. Здійснювати наставництво та сприяти безперервному професійному розвитку фахівців з громадського здоров'я.

16. Виконувати управлінські функції та організовувати надання якісних послуг у сфері громадського здоров'я.

17. Здійснювати адвокацію, комунікацію та соціальну мобілізацію у сфері громадського здоров'я, підтримувати лідерство та залучати і посилювати спільноти з метою збереження і зміцнення здоров'я населення.

18. Критично оцінювати результати наукових досліджень та здійснювати пошук потрібної наукової інформації у сфері громадського здоров'я, аналізувати інформацію, здійснювати дослідження, формулювати за його результатами

висновки та рекомендації щодо їх впровадження.

19. Визначати та аргументувати перспективні напрями власної наукової роботи.

20. Презентувати результати власних досліджень у формі доповідей, презентацій та наукових публікацій державною та англійською мовами.

VI Форми атестації здобувачів вищої освіти

Форми атестації здобувачів вищої освіти	Атестація має здійснюватись у формі публічного захисту кваліфікаційної роботи та єдиного державного кваліфікаційного іспиту зі спеціальності.
Вимоги до кваліфікаційної роботи	Кваліфікаційна робота має продемонструвати здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі громадського здоров'я або у процесі навчання, що характеризуються невизначеністю умов і вимог та передбачають проведення досліджень або здійснення інновацій. У кваліфікаційній роботі не повинно бути академічного плагіату, фальсифікації та фабрикації. Кваліфікаційні роботи мають бути оприлюднені на офіційному сайті закладу вищої освіти або його структурного підрозділу, або в репозитарії закладу вищої освіти.
Вимоги до єдиного державного кваліфікаційного іспиту	Єдиний державний кваліфікаційний іспит – це ліцензійний інтегрований іспит «Крок», який проводиться у формі стандартизованого незалежного тестування відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2018 р. «Про затвердження Порядку здійснення єдиного державного кваліфікаційного іспиту для здобувачів освітнього ступеня магістра за спеціальностями галузі знань «Охорона здоров'я».

VII Вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти

У закладах вищої освіти повинна функціонувати система забезпечення закладом вищої освіти якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості), яка передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- 1) визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти;
- 2) здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- 3) щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників закладу вищої освіти та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті закладу вищої освіти, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;

4) забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;

5) забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;

6) забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;

7) забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;

8) забезпечення дотримання академічної доброчесності працівниками закладів вищої освіти та здобувачами вищої освіти, у тому числі створення і забезпечення функціонування ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату;

9) інших процедур і заходів.

Система забезпечення закладом вищої освіти якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості) за поданням закладу вищої освіти оцінюється НАЗЯВО або акредитованими ним незалежними установами оцінювання та забезпечення якості вищої освіти на предмет її відповідності вимогам до системи забезпечення якості вищої освіти, що затверджуються НАЗЯВО, та міжнародним стандартам і рекомендаціям щодо забезпечення якості вищої освіти.

VIII Перелік нормативних документів, на яких базується стандарт вищої освіти

1. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII.

2. Про затвердження Національної рамки кваліфікацій : Постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 р. № 1341 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-п>.

3. Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти : Постанова Кабінету Міністрів України від 29.04.2015 р. № 266 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-п>.

4. Про затвердження Положення про систему безперервного професійного розвитку фахівців у сфері охорони здоров'я : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.03.2018 р. № 302.

5. Про затвердження Порядку здійснення єдиного державного кваліфікаційного іспиту для здобувачів освітнього ступеня магістра за спеціальностями галузі знань «Охорона здоров'я» : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.03.2018 р. № 334.

6. Деякі питання оприлюднення інформації про діяльність вищих навчальних закладів : Наказ МОН від 19.02.2015 р. № 166.

7. Про затвердження зміни до національного класифікатора України ДК 003:2010 : Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 18.11.2014 р. № 1361.

8. Методичні рекомендації щодо розроблення стандартів вищої освіти,

затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 01 червня 2016 р. № 600 (зі змінами) [Електронний ресурс]. – режим доступу: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/visha-osvita/naukovo-metodichna-rada-ministerstva-osviti-i-nauki-ukrayini/metodichni-rekomendaciyi-vo>

9. Про особливості запровадження переліку галузей знань, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29.04.2015 р. № 266: Наказ МОН від 06.11.2015 р. № 1151.

Інші рекомендовані джерела:

10. ASPHER – Режим доступу: <https://www.aspher.org/download/77/eccsphp-2011.pdf>

11. TUNING (для ознайомлення зі спеціальними (фаховими) компетентностями та прикладами стандартів – Режим доступу: <http://www.unideusto.org/tuningeu/>

12. Національний освітній глосарій : вища освіта / 2-е вид., перероб. і доп. / авт.-уклад. : В. М. Захарченко, С. А. Калашнікова, В. І. Луговий, А. В. Ставицький, Ю. М. Рашкевич, Ж. В. Таланова / За ред. В. Г. Кременя.– К. : ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2014. – 100 с.

Генеральний директор директорату
вищої освіти і освіти дорослих

О. І. Шаров

Пояснювальна записка

Стандарт вищої освіти за другим (магістерським) рівнем вищої освіти за спеціальністю 229 «Громадське здоров'я» є рамковим документом, в якому визначається сукупність обов'язкових вимог до змісту та результатів освітньої діяльності закладів вищої освіти, що здійснюють підготовку таких фахівців.

Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей дескрипторам НРК та матриця відповідності визначених Стандартом результатів навчання та компетентностей представлені в Таблицях 1 і 2.

Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей
дескрипторам НРК

Класифікація компетентностей за НРК	Знання Зн1 Спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання та/або професійної діяльності на рівні новітніх досягнень, які є основою для оригінального мислення та інноваційної діяльності, зокрема в контексті дослідницької роботи Зн2 Критичне осмислення проблем у навчанні та/або професійній діяльності та на межі предметних галузей	Уміння Ум1 Розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог Ум2 Проведення дослідницької та/або інноваційної діяльності	Комунікація К1 Зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, а також знань та пояснень, що їх обґрунтують, до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються К2 Використання іноземних мов у професійній діяльності	Автономія та відповідальність АВ1 Прийняття рішень у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування АВ2 Відповідальність за розвиток професійного знання і практик, оцінку стратегічного розвитку команди АВ3 Здатність до подальшого навчання, яке значною мірою є автономним та самостійним
Загальні компетентності				
ЗК1	Зн1			
ЗК2		Ум2		АВ1
ЗК3			К2	
ЗК4			К2	
ЗК5	Зн2		К2	
ЗК6		Ум2		
ЗК7	Зн1			АВ3
ЗК8			К1	
ЗК9		Ум2	К2	
ЗК10	Зн2	Ум1	К1	АВ2
ЗК11		Ум2		АВ1
ЗК12	Зн2			АВ2
ЗК13	Зн1	Ум1	К1	АВ1
ЗК14	Зн2	Ум1	К1	
Спеціальні (фахові) компетентності				
СК1	Зн1			
СК2		Ум1		
СК3	Зн2	Ум2	К1	
СК4	Зн2	Ум1		
СК5		Ум2		АВ1
СК6	Зн1		К1	АВ2
СК7			К1	АВ2
СК8	Зн1	Ум2		АВ1
СК9				АВ1
СК10	Зн2	Ум1		
СК11	Зн2		К1	
СК12	Зн1	Ум2		
СК13		Ум1		АВ3
СК14			К2	АВ3

